

Kynttilänpäivä

Kun haluamme juhlistaa tai luoda tunnelmaa, niin sytytämme kynttilän, joko ryhmänä tai yksittäisen tilanteesta riippuen. Joku haluaa myös hyvää tuoksua kynttilästä, valon lisäksi. Kynttilä viestii aina jotakin. Se luo valoa ja lämpöä ympärilleen. Kirkossa on jumalanpalveluksen aikana kynttilöitä alttarilla. Aiemmin kynttilöitä käytettiin myös varsinaiseen valaistukseen. Keskiajalla tuli käyttöön tietty pyhäpäivä, jolloin vuoden aikana käytettävät kirkkokynttilät vihittiin käyttöönsä kirkossa. Tästä sai alkunsa nimitys kynttilänpäivä. Kynttilänpäivää vietetään 40. päivänä joulusta, siis 2.2. tai sitä seuraavana sunnuntaina. Kynttilänpäivän raamatullinen merkitys on Jeesus-lapsen tuonti temppeliin. Päivä oli tuolloin hyvin merkityksellinen monelle ihmiselle. Jeesus-lapselle hänen vanhemmilleen, Simeonille ja Hannalle.

Mooseksen laki määräsi menemään temppeliin, kun lapsi oli 40 päivän ikäinen. Jeesuksen vanhemmat, Maria ja Joosef halusivat olla kuuliaisia Jumalan määräämälle laille. Tapahtuma oli tuolle pienelle perheelle merkityksellinen.

Samaan aikaan kun Jeesuksen vanhemmat menivät temppeliin, sinne saapui myös Simeon. Raamattu kertoo, kuinka Pyhä Henki oli ilmoittanut Simeonille, että hän ei kuole ennen kuin näkee Herran Voidellun, Jeesuksen. Tämä on yksi niistä itselleni jo pikkutyöstä alkaen merkittävistä Raamatun kertomuksista. En tiedä onko syynä se, että omat pappani ovat kuolleet vuosia ennen syntymääni ja olisin halunnut saada olla heidän kanssaan. Mielikuvissani näin tuon suurikokoisen vanhan, valkohapsisen miehen valkoisessa viitassaan. Hänen olemuksensa oli hyvin lempeä ja hän hymyili lämmintä hymyä. Sitten hän otti Jeesus-lapsen äitinsä sylistä. Voi miten hellästi hän piti lasta. Melkein kuvittelin itseni tuon vauvan paikalle. Jokainen meistä luo omanlaisia mielikuvia tapahtumista tai sitten Pyhä Henki voi antaa meille mielikuvia, kun luemme Raamatua tai rukoilemme. Tuo tapahtuma oli merkityksellinen, koska se kerrotaan Raamatussa. Se kertoo siitä, miten Jumala ilmoittaa Häneen uskovilleen asioita, jotka ovat tärkeitä joko henkilökohtaisella tasolla tai laajemmin.

Simeon oli vakuuttunut siitä, että hän tulee näkemään tulevan Messiaan. Hän ylisti Jumalaa (Luuk.2:28-32) lupauksistaan. Joosef ja Maria olivat ihmeissään siitä mitä iäkäs Simeon oli sanonut. Tämän kaiken lisäksi Simeon siunasi koko perheen. Siunaus on tärkeää, me tarvitsemme Jumalan siunausta, mutta me tarvitsemme myös toisen ihmisen meille lausumaa siunausta. Siitä tulee yhteenkuuluvuuden tunne, kuulumme samaan suureen perheeseen.

Temppelissä oli vielä eräs henkilö. Hanna. Myös Hanna oli iäkäs ja luotti Jumalan lupauksiin. Raamattu kertoo, että Hanna oli aina temppelissä ja hän rukoili Jumalaa yötä päivää. Hanna kertoi Jeesus-lapsesta kaikille kohtaamilleen ihmisille, jotka odottivat Jerusalemin lupasta.

Maria ja Joosef olivat tämän kertomuksen mukaan hyvin hiljaisia, vaatimattomia ihmisiä; he eivät pitäneet itsestään suurta ääntä. Mutta mikä heistä tekee merkityksellisiä? He noudattivat tarkasti Mooseksen lain määräyksiä. He olivat kuuliaisia Jumalalle. Simeon otti lapsen syliin hänen äidiltään ja ylisti kuuluvasti Jumalaa ja kertoi myös mitä elämä tälle lapselle ja hänen äidilleen tuo. Hanna puolestaan rukoili ja paastosi ja keskusteli ihmisten kanssa.

Me jokainen voimme olla pieni kynttilä, joko valoa tuoden ja lämmittäen yksin tai yhdessä toisten kanssa. Jokaisella on oma paikkansa olla kynttilänä. Joku yksinäisen lähimmäisen luona, toinen keittää kahvia tai leipoo, kolmas rukoilee, jotkut laulavat kuorossa. On monenlaisia kynttilöitä. Tärkeää on, että jokainen kynttilä löytää oman paikkansa ja voisi Hannan ja Simeonin tavoin kertoa omalla tavallaan ylistystä Vapahtajasta.

Kirjoittaja on Hanna Hämäläinen, vs. diakoniatyöntekijä, Heinolan seurakunta